

5. Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir noliedzīga: vai no Eiropas atvasinātajām tiesībām, kā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvas 2005/56/EK par kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanu⁽⁵⁾ vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Direktīvas 2011/35/EK par akciju sabiedrību apvienošanu, vai Padomes 1982. gada 17. decembra Sestās direktīvas 82/891/EK, kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz akciju sabiedrību sadalīšanu⁽⁶⁾, var izsecināt principu par rīcību saskaņā ar kolīziju normām, it īpaši, vai ir jāpiemēro apvienojamās sabiedrības valsts tiesības, vai tomēr izveidojamās sabiedrības valsts tiesības, vai arī saskaņā ar kolīziju normām var izvēlēties, kuras materiālo tiesību normas būtu jāpiemēro?
6. Vai Padomes 1978. gada 9. oktobra Trešās direktīvas 78/855/EK, kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz akciju sabiedrību apvienošanu, 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka emitentam attiecībā pret citu tādu vērtspapīru turētāju, kas nav akcijas, ar kurām saistītas īpašas tiesības, it īpaši saistībā ar subordinētu aizņēmumu, kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanās gadījumā ir tiesības izbeigt tiesiskās attiecības un atmaksāt pienākošās naudas summas?
7. Vai pie tāda paša risinājuma var nonākt, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Direktīvas 2011/35/EK par akciju sabiedrību apvienošanu 15. pantu?

⁽¹⁾ 80/934/EEK: Konvencijas par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, atvērta parakstīšanai Romā, 1980. gada 19. jūnijā, OV L 266, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 295, 36. lpp.

⁽³⁾ OV L 110, 1. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regula (EK) Nr. 593/2008 par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV L 177, 6. lpp.)

⁽⁵⁾ OV L 310, 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 378, 47. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 3. novembrī iesniedza *Landgericht München I* (Vācija) – *Tobias Mc Fadden/Sony Music Entertainment Germany GmbH*

(Lieta C-484/14)

(2015/C 046/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht München I

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Tobias Mc Fadden*

Atbildētāja: *Sony Music Entertainment Germany GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

1 Pirmais jautājums:

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību")⁽¹⁾ 12. panta 1. punkta teikuma pirmā daļa, aplūkojot to kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību") 2. panta a) punktu un Direktīvas 98/34/EK 1. panta 2. punktu redakcijā, kas izriet no Direktīvas 98/48/EK⁽²⁾, ir jāinterpretē tādējādi, ka "parasti [sniedz] par atlīdzību" nozīmē, ka valsts tiesai jākonstatē, vai

- a. konkrētā persona, kas balstās uz pakalpojuma sniedzēja statusu, šo konkrēto pakalpojumu parasti sniedz par atlīdzību,

vai

- b. tirgū vispār ir tādi pakalpojuma sniedzēji, kas šo pakalpojumu vai līdzīgus pakalpojumus sniedz par atlīdzību,

vai

- c. vairums šo vai līdzīgu pakalpojumu tiek piedāvāti pret atlīdzību?

2 Otrais jautājums:

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību") 12. panta 1. punkta teikuma pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka "piekļuves nodrošināšana komunikāciju tīklam" nozīmē, ka direktīvai atbilstoši nodrošināšanai svarīgi ir vienīgi tas, ka piekļuve komunikāciju tīklam (piemēram, internetam) ir sekmīgi nodrošināta?

3 Trešais jautājums:

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību") 12. panta 1. punkta teikuma pirmā daļa, aplūkojot to kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību") 2. panta b) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz "sniegt" Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību") 2. panta b) punkta izpratnē pietiek, ka informācijas sabiedrības pakalpojums tiek tikai faktiski padarīts pieejams, tātad konkrētajā gadījumā tiek nodrošināts atvērts WLAN, vai tomēr ir nepieciešama, piemēram, arī "reklamēšana"?

4 Ceturtais jautājums:

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību") 12. panta 1. punkta teikuma pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka "nav atbildīgs par pārraidīto informāciju" nozīmē, ka autortiesību pārkāpuma dēļ cietušās personas varbūtējie prasījumi pret piekļuves nodrošinātāju par atturēšanos no darbības, kaitējuma atlīdzību, brīdināšanas izdevumu un tiesas izdevumu samaksu ir neiespējami principā vai katrā ziņā tikai attiecībā uz pirmo konstatēto autortiesību pārkāpumu?

5 Piektais jautājums:

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību") 12. panta 1. punkta teikuma pirmā daļa kopsakarā ar 12. panta 3. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstis valsts tiesai tiesvedībā, kurā prasība tiek izskatīta pēc būtības, nedrīkst ļaut pieņemt pret piekļuves nodrošinātāju vērstu rīkojumu, saskaņā ar kuru turpmāk tam ir jāatturas no iespējas sniegšanas trešajām personām, lai tās, izmantojot konkrētu interneta kontu, padarītu pieejamu elektroniskai izgūšanai tiešsaistes apmaiņas platformās konkrētu, ar autortiesībām aizsargātu darbu?

6 Sestais jautājums:

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību") 12. panta 1. punkta teikuma pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka pamatlietas apstākļos Direktīvas 2000/31/EK 14. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikums ir *mutatis mutandis* jāpiemēro prasījumam par atturēšanos no darbības?

7 Septītais jautājums:

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību") 12. panta 1. punkta teikuma pirmā daļa, aplūkojot to kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību") 2. panta b) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka vienīgās uz pakalpojuma sniedzēju attiecināmās prasības ir tās, ka pakalpojuma sniedzējs ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas sniedz informācijas sabiedrības pakalpojumu?

8 Astotais jautājums:

Ja atbilde uz septīto jautājumu ir noliedzoša, kādas papildu prasības, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību") 2. panta b) punkta interpretāciju, ir izvirzāmas pakalpojuma sniedzējam?

9 Devītais jautājums:

a) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību") 12. panta 1. punkta teikuma pirmā daļa, ņemot vērā pamattiesībās noteikto intelektuālā īpašuma, kas izriet no tiesībām uz īpašumu (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 2. punkts), aizsardzību, kā arī šajās direktīvās paredzētos noteikumus par intelektuālā īpašuma, it īpaši autortiesību, aizsardzību:

— Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā;

— Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu,

kā arī, ņemot vērā informācijas brīvību un Savienības pamattiesībās paredzēto darījumdarbības brīvību (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. pants),

ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj valsts tiesas nolēmumu tiesvedībā, kurā prasība tiek izskatīta pēc būtības, ja šajā nolēmumā piekļuves nodrošinātājam, viņam sedzot izdevumus, tiek piespriesta turpmāka atturēšanās no iespējas sniegšanas trešajām personām, lai tās, izmantojot konkrētu interneta kontu, padarītu pieejamu elektroniskai izgūšanai tiešsaistes apmaiņas platformās konkrētu, ar autortiesībām aizsargātu darbu vai tā daļas, un līdz ar to piekļuves nodrošinātājam ir ļauts izvēlēties, kādus konkrētus tehniskos pasākumus viņš veic, lai izpildītu šo rīkojumu?

b) Vai tas pats attiecas arī uz situāciju, kurā piekļuves nodrošinātājs faktiski var izpildīt tiesas noteikto aizliegumu tikai tādējādi, ka tas atslēdz interneta kontu vai nosaka tam paroles aizsardzību, vai arī visos kārtējos ziņojumos pārbauda, vai konkrēts, ar autortiesībām aizsargāts darbs atkal netiek pretlikumīgi pārraidīts, un tas jau ir zināms pašā sākumā, nevis noskaidrojās tikai piespiedu izpildes vai soda noteikšanas procedūrā?

⁽¹⁾ OV L 178, 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/48/EK, ar kuru groza Direktīvu 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (OV L 217, 18. lpp.)